

Mentides a la “sacrosanta cambra de la paraula valenciana”

19 de febrer del 2009

“Vostè creu de veritat que jo puc ser imputat pel que s'està dient aquests dies? Vostè, que em coneix personalment molts anys, creu de veritat que el que es diu és realitat? Vostè està convençut, de tot cor, que hi ha cap dubte respecte al meu treball, la meua responsabilitat i les meues accions? Aquesta és la pregunta que vostè s'ha de fer.”

“Només li he de dir que totes les filtracions aparegudes fins avui als mitjans de comunicació, del secret sumarial que vostè sembla conèixer, totes han estat rebatudes pel seu ordre: ni PAI, ni oficines ni adjudicacions.”

5 de març del 2009

“La meua consciència, tranquil·líssima, tranquil·líssima, tranquil·líssima; l'esforç, constant; la meua aposta, la Comunitat Valenciana; els meus amics, cinc milions de conciutadans que esperen el millor de nosaltres.”

12 de març del 2009

“Totes i cadascuna d'aquestes qüestions, totes, seran desmentides, i a més, en seu judicial, perquè així ho ha decidit un tribunal. Però no es preocupe, perquè ho seran totes, cadascuna d'elles. [...] No hi ha res a amagar, no hi ha res a ocultar i no hi ha res de què penedir-se durant aquests anys.”

“I ja li he dit que queda una estoneta llarga, però els temps i els terminis, fins i tot les circumstàncies de la vida, faran que a la fi, tots plegats, ens adonem que res d'allò que es comenta no és cert, res.”

Les paraules ‘veritat’, ‘res’ i ‘tranquil·litat’ van passar a ser l'eix del discurs de Francisco Camps d'ençà que va esclatar el ‘cas Gürtel’. A les sessions de control de les Corts –la “sacrosanta cambra de la paraula valenciana”, com ell mateix s'hi va referir–, les va fer servir tant –i tan malament– que les ha erosionades. Heus-ne ací alguns exemples, en ordre cronològic.

—Des que vostè és president de la Generalitat valenciana, ha acceptat mai un regal, en consideració de la seua funció, per a la consecució d'un acte no prohibit legalment? [...] La pregunta és simplement aquesta: sí o no?

“No.”

30 d'abril del 2009

“Done gràcies a Déu perquè, per fi, la cosa estiga allà on correspon” [al TSJ valencià]. [...] Allà estem responnent com correspon, resplandirà la veritat i a vostè se li quedarà una cara difícilment descriptible dins

d'unes quantes setmanes. Mire, ho sent per vostè, però és que no hi ha res de res, res de res. [...] Tinc unes ganes boges, boges, d'explicar públicament què hi ha, que no és res. [...] La justícia continua complint de manera indefectible els seus terminis, perquè de moment la justícia ens ha dit que, ací, de trama, res; que ací, de corrupció, no-res; i que ací, de finançament il·legal del partit, no-res. I d'allò altre també dirà que res de res, perquè no hi ha res. És que no hi ha res! [...] Ningú no em deu res i a ningú no dec res, excepte als valencians.”

30 d'abril del 2009

“Les circumstàncies del procediment fan que jo ja sàpiga absolutament tot allò que hi ha. Ho sabia abans, però ara també ho sé. Per tant, aquesta és la meua tranquil·litat: sé que no hi havia res i que sé que no hi ha res. Però tinc l'obligació de respectar el procediment fins les últimes conseqüències, i també tinc l'obligació, avui, ací, una vegada més, de dir: tranquil·litat, no hi ha res de res. Ni ho va haver mai ni n'hi ha ara, pel que sé; perquè, com vostè sap, ja sé tot allò que hi ha.”

“Per a la seua tranquil·litat, res de res. I encara li diré més: tan bon punt vaig conèixer que els actes eren ací, m'hi vaig personar, vaig personar-me en primera instància. [...] Tenen por, tenen por a la veritat, tenen por a la justícia i tenen por als vots.”

“El procediment continua i el que és important és que queda claríssim que no hi ha cap trama al respecte. [...] I, com a Francisco Camps, la consciència absolutament tranquil·la. Estiga vostè també tranquil·la com a

diputada d'aquestes Corts, absolutament tranquil·la, esperant el moment, quan corresponga, que la veritat se sàpiga d'una vegada per totes. Perquè sóc el primer, el primer, que té tota la il·lusió que se sàpiga tota la veritat; tota la il·lusió, com a Francisco Camps.”

“ Se sabrà la veritat, absolutament tota, tota, i ací no ha passat absolutament res. L'administració autonòmica valenciana és la més transparent de tot Europa, de tot Europa. El finançament del PP és absolutament transparent. Estem descobrint que el del PSOE, no tant. I, en tot cas, dir-li a tota la cambra el següent: se sabrà la veritat i el president de la Generalitat i Francisco Camps mai no guardarà rancúnia de res. [...] Que no es preocupe cap diputat d'aquesta cambra, perquè mai no guardaré rancúnia per aquests dies en què vostès ens han dit aquestes coses tan horroroses.”

—Quants vestits pensa vostè que un home públic pot rebre gratis d'un contractista i continuar negant-ho i continuar dient “ací no passa res; d'açò, res de res, i d'allò altre, tampoc”?

“ Aquesta qüestió, ja l'he contestada amb claredat absoluta. No hi ha cap dubte respecte aquesta qüestió, cap ni una. [...] No cap. Ni el més mínim dubte, però bé... En qualsevol cas, també li podria preguntar a vostè i a tots vostès: on és la línia ètica de l'oposició?”

21 de maig del 2009

“ Mire, vaig tranquil, a cadascú dels edificis a què sóc cridat, al d'ahir [el TSJCV] i al del col·legi electoral d'ací a quinze dies. Hi vaig tranquil perquè tinc la consciència tranquil·la, perquè no ha passat res de res, absolutament res.”

“ La pregunta que vostès em fan aquest matí tan sols té una resposta,

els faça mal o no: cap, cap relació [amb Álvaro Pérez]. [...] Per tant, sí que els conteste: cap relació. I els ho dic de fa tres mesos.”

“ Ni l'escut més potent que permetera que jo no diguera la veritat, no l'acceptaria. Sempre dic la veritat sempre.

Sempre, sempre. Sempre he vingut a aquesta cambra. Els contractes han estat a la vostra disposició i són a vostra disposició. No hi ha cap regal. No hi ha cap regal, ací tot s'ha fet sota el procediment estricte de la legalitat, sota l'estrictament procediment de la legalitat. Aquesta és la realitat, per molt que els faça mal.

La veritat, sempre, i amb la veritat, allà on calga. Per això no tinc el més mínim problema de venir ací o allà on calga, ni el

“Vostès fan oïdes sordes a la realitat. Vostès han muntat una realitat”



EL TEMPS

tindrà mai. Aquest ha estat el meu sant i senya al llarg dels anys que em dedique a la responsabilitat política i pública, tota la vida, i així ho continuarà sent.”

“Mire, no acostume, de veritat, a no dir la veritat; és a dir, no en tinc el costum. I, és clar, veig com manipulen moltes de les coses que es diuen. Però, en qualsevol cas, tranquil·litat, molta tranquil·litat, perquè, efectivament, tenia ganes de dir-ho tot, i ja ho he deixat dit tot, absolutament tot. I he de tornar a repetir-li que no hi ha res de res, res de res. Jo no sé si això a vostè el preocupa o li genera cap tipus d'inquietud, però no hi ha res de res.”

“Li torne a repetir que no hi ha res de res. [...] Sóc el primer que té, com he dit més d'una vegada, totes les ganes que se sàpiga absolutament, per part de tothom, la realitat. Perquè no hi ha res de res, li ho puc assegurar. [...] Les coses estan perfectament ben encarrilades, des del principi i fins a la fi.”

11 de juny del 2009

“Tota aquesta velocitat que ha agafat a la fi de la seua intervenció, pràcticament incomprendible però de moltíssima crispació, és la que normalment vostè utilitza des de la tribuna d'oradors, i li diré que, com sempre, no és veritat!”

22 d'octubre del 2009

“Passa rere passa, procés rere procés i instant rere instant, jo he dit la veritat, i fins el mateix instant d'avui, els tribunals m'han donat la raó. Els tribunals, mal que els pese. Perquè, és curiós que es posen d'una manera quan el tribunal diu una cosa, i que es posen d'una altra quan el tribunal en diu la contrària. I ací, a dia d'avui, només hi ha una sentència, i és exculpatòria, archiva les infàmies i les mentires de vostè, i de tots vostès, i de tots aquells que han volgut fer malbé la vida política de la nostra comunitat.”

29 d'octubre del 2009

“Mirar de llançar cortines de fum dijous rere dijous, ombres de sospita sobre el govern més auditat i fiscalitzat de tots els governs autonòmics d'Espanya, no val absolutament de res. És un consell que li done [...]. Però vostè s'entesta amb allò que és absolutament transparent, li posa una mena de mant negre per tal de justificar la seua actuació en aquestes Corts.”

14 de novembre del 2009

“Res de res, res de res. Per molt que vostès miren de pintar un quadre que no existeix, ningú no els creu.”

22 d'abril del 2010

—Continuarà vostè dient que no va rebre cap regal? Continuarà mentint? O admetrà, com a mínim, el marge de responsabilitat que hi puga haver? Admetrà que sí que va tenir regals?”

“Sincerament, no he entès res del que ha dit, però, en qualsevol cas,

“Sempre he dit la veritat, sempre: no hi ha cap regal”

continue exactament amb la mateixa resposta de fa un any.”

“Em sosté la veritat. La veritat, és allò que em sosté. Aquesta és l'única cosa que em sosté: la veritat. I amb això es pot anar a qualsevol racó del planeta, fins i tot del món interplanetari de Zapatero. La veritat i tan sols la veritat. [...] Per a la tranquil·litat de tothom, arribaré fins a la fi, i arribaré fins a la fi perquè tinc raó i perquè no he fet res! Absolutament res d'irregular, res d'allò que es diu! I per això arribaré fins a la fi, fins allà on

calga. [...] Jo entenc que estiguen davant una expectativa certa de poder arribar a ser alguna cosa, però no serà així, perquè els ho torne a repetir: és impossible! És impossible que no triomfe la veritat, tant en aquest cas com en la resta!”

20 de maig del 2010

“Estic convençut que triomfarà la veritat, completament convençut. [...] Jo confie en els jutges, confie en els jutges i els magistrats, és clar que sí! Home, que jo diga que em sembla una mica curiós que a una persona determinada, per un regal deu voltes superior, deu voltes superior, no sé si Paco o Francisco, però en fi... Deu voltes superior respecte al suposat regal que mai no es va fer... Que aquest no tinga responsabilitat alguna i l'altre sí, ja em dirà vostè si no és per pensar-hi. Però en qualsevol cas, no diré res de la sentència.”

“La instrucció permetrà que, per primera vegada, la defensa puga aportar totes les dades que desmunten l'acusació. Perquè no van arribar a temps al mes de juliol i perquè el tribunal valencià va archivar-ho. La instrucció que s'obri ara dona aquesta opció a la defensa per primera volta a tot el procés —vostè, que l'ha estudiat tant, ho sap— de poder proposar les proves que desmunten tota la imputació.”

27 de maig del 2010

“Poden vindre 550.000 informes perquè, com diuen els informes de la Generalitat, ací tot s'ha fet correctament i el partit s'ha finançat correctament. Per això no tinc por de res, absolutament de res. [...] Estic tan absolutament convençut del que és veritat [...]. No hi ha res més bonic que poder defensar la veritat allà on sigues, i a mi em toca defensar-la com a president de la Generalitat. És un muntatge perquè



no és veritat, i perquè a més ja hi ha informes que encara no havíem pogut dur als tribunals.”

10 de juny del 2010

“Tot el seu projecte personal consisteix a destrossar la imatge de la Comunitat Valenciana. Aquest és tot el seu projecte personal. No ha pogut fer-ho, durant aquest any i mig, perquè tot era una falsedat tremenda i un muntatge. Vostè, per la seua manera de ser, està més a prop dels que enregistren il·legalment que no amb aquells que diuen la veritat i la justícia.”

“Vostès fan oïdes sordes a la veritat. Vostès han creat una realitat. Vos-

tès han muntat una realitat. Vostès s’han adonat que no hi ha cap manera de governar democràticament aquesta comunitat i han decidit d’agafar una dreuera, una dreuera perillosa, però s’han trobat amb la confiança i la força de consciència d’aquells que saben que defensar la llibertat i defensar la veritat val la pena tots els dies, amb un sacrifici immens. [...] Per què no ha llegit vostè la Constitució espanyola, la presumpció d’innocència? Per què no ha llegit vostè la Constitució espanyola que tot espanyol té dret a defensar-se? Per què no ha llegit vostè la Constitució espanyola, que quan vostè apunta amb el dit, amb informes lliurats de manera sospitosa, ja creu que està enjudiciant i sentenciant i no hi ha la

possibilitat de defensar la llibertat i defensar la veritat? Per què?”

17 de febrer del 2011

“Jo tinc –com he dit sempre– la tranquil·litat i la consciència tranquil·la, absolutament tranquil·la. Per això he estat ací dos anys contestant les seues preguntes amb tota naturalitat i amb tota tranquil·litat. Jo cada vegada veig més trist, més trist, a les bancades de l’esquerra d’aquest parlament, i més alegria a les bancades del Partit Popular. Serà perquè la veritat està ací, i la falsedat, exactament enfront.”

“Torne a repetir que els titulars dels diaris no responen a res que jo puga haver dit mai.”

“Em sosté la veritat. La veritat és allò que em sosté”

